

KNJIGA PROROKA JONE

GLAVA 1

Do|e re~ Gospodnja Joni, sinu Amatijevom govore}i:

1:2 Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovedaj protiv njega, jer iza|e zlo}a njihova preda me.

1:3 A Jona usta da be`i u Tarsis od Gospoda, i si{av u Jopu na|e la|u koja i|a{e u Tarsis i plativ vozarinu u|e u nju da otide s njima u Tarsis od Gospoda.

1:4 Ali Gospod podi`e velik vetar na moru, i pošta velika bura na moru da mi{ljahu da }e se razbiti la|a.

1:5 I la|ari upla{iv{i se prizivahu svaki svog boga, i bacahu {ta be{e u la|i u more da bi bila lak{a; a Jona be{e si{ao na dno la|i, i legav spava{e tvrdo.

1:6 A upravitelj od la|e pristupi k njemu i re~e mu: [ta ti spava{! Ustani, prizivaj Boga svog, ne bi li nas se opomenuo Bog da ne poginemo.

1:7 Potom reko{e jedan drugom: Hodite, da bacimo `reb da vidimo sa koga do|e na nas ovo zlo. I baci{e `reb, i pade `reb na Jonu.

1:8 Tada mu reko{e: Ka`i nam za{to do|e ovo zlo na nas; koje si radnje? I odakle ide{? Iz koje si zemlje? I od koga si naroda?

1:9 A on im re~e: Jevrej in sam, i bojim se Gospoda Boga nebeskog, koji je stvorio more i suvu zemlju.

1:10 Tada se vrlo upla{i{e ljudi, i reko{e mu: [ta si u~inio? Jer dozna{e ljudi da be`i od Gospoda, jer im on kaza.

1:11 I reko{e mu: [ta }emo ~initi s tobom, da bi nam more utolilo? Jer bura na moru biva{e sve ve}a.

1:12 A on im re~e: Uzmite me i bacite me u more, i more }e vam utoliti, jer vidim da je s mene do{la na vas ova velika bura.

1:13 A ljudi stado{e veslati da bi do{li ka kraju; ali ne mogahu, jer im bura na moru biva{e sve ve}a.

1:14 Tada prizva{e Gospoda i reko{e: Molimo Ti se, Gospode, da ne poginemo radi du{e ovog ~oveka, i nemoj metnuti na nas krvi prave, jer Ti, Gospode, ~ini{ kako ho}e{.

1:15 Potom uze{e Jonu i baci{e ga u more, i prešta bura na moru.

1:16 Tada se poboja{e oni ljudi Gospoda vrlo, i prineso{e `rtvu Gospodu i u~ini{e zavete.

GLAVA 2

Ali Gospod zapovedi, te velika riba proguta Jonu; i Jona bi u truhu ribljem tri dana i tri no}i.

2:2 I zamoli se Jona Gospodu Bogu svom iz truha ribljeg,

2:3 I re~e: Zavapih u nevolji svojoj ka Gospodu, i usli{i me; iz utrobe grobne povikah, i Ti ~u glas moj.

2:4 Jer si me bacio u dubine, u srce moru, i voda me opte~e; sve poplave Tvoje i vali Tvoji prelazi{e preko mene.

2:5 I rekoh: Odba~en sam ispred o~iju Tvojih; ali }u jo{ gledati svetu crkvu Tvoju.

2:6 Opteko{e me vode do du{e, bezdana me opkoli, sita omota mi se oko glave.

2:7 Si|oh do krajeva gorskih, prevornice zemaljske nada mnom su doveka; ali Ti izvadi `ivot moj iz jame, Gospode Bo`e moj.

2:8 Kad nestaja{e du{e moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva moja do|e k Tebi, u svetu crkvu Tvoju.

2:9 Koji dr`e la`ne ta{tine, ostavljaju svoju milost.

2:10 A ja }u Ti glasom zahvalnim prineti `rtvu, ispuniti {to sam zavetovao; spasenje je u Gospoda.

2:11 I Gospod zapovedi ribi, te izbljuva Jonu na zemlju.

GLAVA 3

I do|e re~ Gospodnja Joni drugi put govore}i:

3:2 Ustani, i idi u Nineviju grad veliki, i propovedaj mu ono {to ti ja ka`em.

3:3 I ustav Jona otide u Nineviju po re~i Gospodnjoj; a Ninevija be{e grad vrlo velik, tri dana hoda.

3:4 I Jona po~e i}i po gradu jedan dan hoda, i propoveda i re~e: Jo{te ~etrdeset dana, pa }e Ninevija propasti.

3:5 I Ninevljani poverova{e Bogu, i oglasi{e post, i obuko{e se u kostret od najve}eg do najmanjeg.

3:6 Jer kad do|e ta re~ do cara ninevijskog, on usta sa svog prestola, i skide sa sebe svoje odelo, i obu~e se u kostret i sede u pepeo.

3:7 I proglasi se i kaza se po Nineviji po zapovesti carevoj i knezova njegovih govore}i: Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ni{ta, ni da pasu ni da piju vode.

3:8 Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostre}u, i da prizivaju Boga jako, i da se vrati svaki sa svog zlog puta i od nepravde koja mu je u ruku.

3:9 Ko zna, eda se povraati i raskaje Bog i povraati se od ljutog gneva svog, te ne izginemo.

3:10 I Bog vide dela njihova, gde se vrati{e sa zlog puta svog; i raskaja se Bog oda zla koje re~e da im u~ini, i ne u~ini.

GLAVA 4

A Joni bi vrlo nedrago, i rasrdi se.

4:2 I pomoli se Gospodu i re~e: Gospode! Ne rekoh li to kad jo{ bijah u svojoj zemlji? Zato htedoh pre pobe}i u Tarsis; jer znah da si Ti Bog milostiv i `alostiv, spor na gnev i obilan milosrdem i kaje{ se oda zla.

4:3 Sada Gospode, uzmi du{u moju od mene, jer mi je bolje umreti nego `iveti.

4:4 A Gospod re~e: Je li dobro {to se srdi{?

4:5 I Jona izi|e iz grada, i sede s istoka gradu i na~ini onde kolibu, i se|a{e pod njom u hladu da vidi {ta }e biti od grada.

4:6 A Gospod Bog zapovedi, te uzraste tikva nad Jonom da mu bude sen nad glavom da mu pomogne u mucij njegovoj; i Jona se obradova tikvi veoma.

4:7 Potom zapovedi Bog, te do|e crv u zoru su-tradan, i podgrize tikvu, te usahnu.

4:8 I kad ogranu sunce, posla Bog suv isto~ni vetar; i sunce stade `e}i Jonu po glavi tako da obamira{e i po`ele da umre govore}i: Bolje mi je umreti nego `iveti.

4:9 A Bog re~e Joni: Je li dobro {to se srdi{ tikve radi? A on re~e: Dobro je {to se srdim do smrti.

4:10 A Gospod mu re~e: Tebi je `ao tikve, oko koje se nisi trudio, i koje nisi odgajio, nego jednu no} uzraste a drugu no} propade.

4:11 A meni da ne bude `ao Ninevije, velikog grada, u kome ima vi{e od sto i dvadeset hiljada ljudi koji jo{ ne znaju {ta je desno {ta li levo, i mnogo stoke?